अथ पञ्चदशी। "सञ्ज्ञानं मे बृहस्पतिः। सञ्ज्ञानꣳ सविताकरत्। सञ्ज्ञानमश्विना युवम्। इह मह्यं नियच्छतम्" इति। बृहस्पतिर्देवः मे मदीयं सङ्घस्य सञ्ज्ञानम् ऐकमत्यं करोतु। सविता च सञ्ज्ञानम् ऐकमत्यं करोतु। हे अश्विनौ युवां मह्यं मदर्थं इह मदीये जने सञ्ज्ञानं नियच्छतम्। सङ्गच्छध्वमित्यादयः पञ्च मन्त्रा यः सामनैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतया सञ्ज्ञान्या याजयेदित्यस्मिन् कर्म्मणि द्रष्टव्याः॥

अथ षोडशीमाह। "उपच्छायामिव घृणेः। अगन्म शर्म्म ते वयम् [६]। अग्ने हिरण्यसन्दृशः" इति। हे अग्ने हिरण्यसन्दृशः सुवर्णवत्सम्यग् दृश्यमानस्य ते तव शरणं गृहमुप समीपे वयमगन्म प्राप्तास्मः। तत्र दृष्टान्तः, घृणेः छायामिव यथा लोके आदित्यस्य रश्मेः छायाभूतां शालां प्राप्नुवन्ति तद्वत्। अयं मन्त्र आग्नेयकर्म्मणि द्रष्टव्यः॥

अथ सप्तदशी। "अदब्धेभिः सवितः पायुभिष्ट्वम्। शिवेभिरद्य परिपाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे। रक्षामाकिर्नो अघशꣳस ईशतः" इति। हे सवितः त्वं अदब्धेभिः अहिंसितैः शिवेभिः शान्तैः पायुभिः पालनोपायैः अद्यास्मिन् कर्म्मणि नो गयम् अस्मदीयं गृहं परिपाहि सर्व्वतः पालय। हिरण्यजिह्वः स्वर्णसदृशजिह्वायुक्तः सन् नव्यसे अत्यन्तं नूतनाय सुविताय शोभनगमनाय सम्यगनुष्ठानाय रक्ष विघ्नान् परिहर। अघशꣳसः नोऽस्मदीयमघं शंसन् निन्दां कुर्व्वन् यो वैरी वर्त्तते स नोऽस्माकं माकिरीशत